

BOJARZYN (7) *sb m*

bojarzyn (5), **bojaryn** (2); bojarzyn *BierEz*, *Mymer*¹, *BartBydg*, *HistAl* (2); bojaryn *BielKron* (2).
Teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie o jasne (tak Cn); a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).
sg *N* bojarzyn (3). ◇ *D* bojarzyn(o)wi (1). ◇ *A* bojarzyna (1). ◇ *I* bojarzyn(e)m (1). ◇ *V* bojarzynie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *W Wielkim Księstwie Moskiewskim szlachcic, rycerz posiadający dobra ziemskie (2) : A Krol Swátopłuch z Boiárzynem Rułkim był iego kmotrem. BielKron 322, 322.*

W charakterystycznym połączeniu: bojarzyn ruski (2).

2. *Wielki pan, rycerz; bellator Mymer*¹, *BartBydg* (5) : Boiárzyn cżáfu iednego/ Máiąc koniá wyborneho: Kupił k niemu y drugiego *BierEz* O4v; *Mymer*¹ 34v; *BartBydg* 18b; o namileyfzy boiarzynie dla cżego ieftes łtradaiący *HistAl* D4, F7v.

Synonimy cf BOJAR.

Cf BOJAR, BOJARCA

KN